GIOVANNI PITRUZZELLA
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2021. január 21.[1]

C-55/19. P. sz. ügy

Prosegur Compañía de Seguridad, SA
kontra

Európai Bizottság

„Fellebbezés – Társasági adóra vonatkozó olyan rendelkezések, amelyek a spanyolországi adózási illetőségű vállalkozásoknak lehetővé teszik a külföldi adózási illetőségű vállalkozásokban való részesedésszerzésből eredő üzleti és cégérték amortizációját – Az állami támogatás fogalma – Szelektivitás”

1. A jelen ügy tárgyát az a fellebbezés képezi, amelyet a Prosegur Compañía de Seguridad, SA (a továbbiakban: Prosegur) terjesztett elő a 2018. november 15-i Prosegur Compañía de Seguridad kontra Bizottság ítélet[2] (a továbbiakban: megtámadott ítélet) ellen, amellyel a Törvényszék elutasította a Prosegur által az EUMSZ 263. cikk alapján előterjesztett és a külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási amortizációról szóló, 2011. január 12-i 2011/282/EU bizottsági határozat[3] (a továbbiakban: vitatott határozat) 1. cikke (1) bekezdésének, másodlagosan pedig e határozat 4. cikkének megsemmisítése iránti keresetet.

2. A jelen fellebbezés egy olyan ügysorozat részét képezi, amely nyolc párhuzamos ügyből áll, amely ügyek tárgya azon ítéletek hatályon kívül helyezése, amelyekkel a Törvényszék elutasította azokat a kereseteket, amelyeket egyes spanyol társaságok nyújtottak be a vitatott határozat vagy a külföldi vállalkozásban való részesedésszerzés esetén Spanyolország által az üzleti és cégértékre alkalmazott adózási amortizációról szóló 2011/5/EK bizottsági határozat (a továbbiakban: 2009. október 28-i határozat) ellen.[4]

[1] Eredeti nyelv: olasz.

[2] T-406/11, nem tették közzé, EU:T:2018:793.

[3] C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) határozat (HL 2011. L 135., 1. o.). E határozatot kétszer, 2011. március 3-án és 2011. november 26-án helyesbítették.

[4] C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (HL 2011. L 7., 48. o.). A többi ügy, amely vonatkozásában az indítványomat a mai napon terjesztem elő, a következő: a C-51/19. P. sz. World Duty Free Group kontra Bizottság, C-64/19. P. sz. Spanyolország kontra Bizottság, C-53/19. sz. Banco Santander és Santusa kontra Bizottság és C-65/19. P. sz. Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyek, valamint a C-50/19. P. sz. Sigma Alimentos Exterior kontra Bizottság, a C-52/19. P. sz. Banco Santander kontra Bizottság és a C-54/19. P. sz. Axa Mediterranean kontra Bizottság ügyek.

I. Tényállás, a vitatott intézkedés és a vitatott határozat

3. Az Európai Bizottság azt követően, hogy az Európai Parlament egyes tagjai 2005-ben és 2006-ban több írásbeli kérdést intéztek hozzá, valamint egy magán gazdasági szereplő által 2007-ben hozzá benyújtott panasz nyomán 2007. október 10-én a jelenlegi EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határozott[5] (a továbbiakban: eljárást megindító határozat) a Ley del Impuesto sobre Sociedades (a társasági adóról szóló spanyol törvény) szövegébe a 2001. december 27-i Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social (az adójogi, közigazgatási és szociális intézkedések elfogadásáról szóló 24/2001. sz. törvény)[6] által bevezetett 12. cikk (5) bekezdésében szereplő rendelkezéssel szemben, amely rendelkezést átvette a 2004. március 5-i Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (a társasági adóról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalásának elfogadásáról szóló 4/2004. sz. királyi törvényerejű rendelet; a továbbiakban: TRLIS) (a továbbiakban: vitatott intézkedés). A vitatott intézkedés előírja, hogy abban az esetben, ha valamely Spanyolországban adóköteles vállalkozás „külföldi társaságban" szerez részesedést, amennyiben e részesedésszerzés legalább 5%-os, és az adott részesedést legalább egy évig megszakítás nélkül birtokolják, az ebből eredő üzleti[7] és cégérték[8] amortizációként levonható a vállalkozás által fizetendő társasági adó adóalapjából. A vitatott intézkedés pontosan megjelöli, hogy ahhoz, hogy valamely társaság „külföldi társaságnak" minősüljön, a Spanyolországban alkalmazandó adóval azonos adónak kell terhelnie, és bevételeinek főként külföldön kifejtett tevékenységéből kell származniuk.

4. A 2009. október 28-i határozattal a Bizottság lezárta az Európai Unión belüli részesedésszerzésekkel kapcsolatos hivatalos vizsgálati eljárást. A Bizottság a határozatban megállapította, hogy az a támogatási rendszer, amelyet Spanyolország alkalmazott azon támogatások tekintetében, amelyeket Közösségen belüli részesedésszerzések céljából nyújtott a kedvezményezetteknek, összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

5. Mindazonáltal a Bizottság az Unión kívüli részesedésszerzések vonatkozásában továbbra is folyamatban tartotta az eljárást, mivel a spanyol hatóságok kötelezettséget vállaltak arra, hogy további adatokkal szolgálnak. Az eljárás e része a vitatott határozat elfogadásával zárult. A Bizottság e határozat 1. cikkének (1) bekezdésében megállapította, hogy a támogatási rendszer, amelyet Spanyolország a vitatott intézkedés révén alkalmazott „azon támogatások tekintetében, amelyeket az Európai Unión kívüli részesedésszerzések céljából nyújtott a kedvezményezetteknek," összeegyeztethetetlen a közös piaccal.[9] E cikk (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy „[t]ovábbá, a támogatási rendszer által létrehozott teljes amortizációs időszak

5 HL 2007. C 311., 21. o. (a továbbiakban: eljárást megindító határozat).

6 A BOE 2004. március 11-i 61. száma, 10951. o.

7 A vitatott határozat (27) preambulumbekezdésében szereplő meghatározás szerint az üzleti és cégérték „a kereskedelmi név jó hírének, az ügyfelekkel való jó kapcsolatoknak, az alkalmazottak képesítésének és hasonló tényezőknek az értékét képviseli, amelyek alapján a nyilvánvalónál nagyobb jövőbeli nyereség várható", „az az összeg, amellyel egy adott gazdasági szervezetben való részesedésszerzés költsége meghaladja a társaság tárgyi eszközeinek piaci értékét", amelyet a spanyol számviteli alapelvek szerint azt követően, hogy a felvásárló társaság átveszi a felvásárolt társaság feletti irányítást, elkülönített immateriális eszközként kell feltüntetni.

8 A vitatott határozat (29) preambulumbekezdése kimondja, hogy a spanyol adóztatási rendszerben szokásos használatának megfelelően az „üzleti és cégérték" a felvásárló társaság és a felvásárolt társaság egyesülése után keletkező üzleti és cégérték.

9 A Bizottság a vitatott határozat 1. cikkének (2) bekezdésében az összeférhetetlenséget nem állapította meg és a visszafizettetést nem rendelte el az olyan adókedvezmények tekintetében, amelyekben az Unión kívül részesedéseket szerzett kedvezményezettek a vitatott intézkedés alkalmazása révén „a külföldi társaságokban közvetlenül vagy közvetve birtokukban álló tulajdonok után adókedvezményekben részesültek, amennyiben 2007. december 21. előtt a támogatási rendszer összes rájuk vonatkozó feltételének megfeleltek – azon a feltételen kívül, hogy legalább egy éven keresztül megszakítás nélkül birtokolták a részesedéseiket – […]". A Bizottság álláspontja szerint ugyanis a vitatott intézkedés kedvezményezettjei az említett dátumig (a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat Hivatalos Lapban való közzétételéig) jogosan bízhattak ezen intézkedés jogszerűségében (lásd a vitatott határozat (186)–(199) preambulumbekezdését).

alatt […] alkalmazni lehet a kedvezményezettek által a TRLIS 12. cikkének (5) bekezdése szerint, az e határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételét megelőzően megvalósított, Unión kívüli olyan részesedésszerzések tekintetében élvezett adókedvezményeket, amelyek Kínában, Indiában vagy olyan egyéb országokban alapított külföldi vállalatok többségi részesedésének közvetett vagy közvetlen megszerzéséhez kapcsolódnak, amely országokban bizonyított vagy bizonyítható a határokon átnyúló üzleti kombinációk előtt álló kifejezett jogi akadályok megléte." A vitatott határozat 4. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy vissza kell fizetni „az 1. cikk (1) bekezdésében említett rendszer értelmében adott adókedvezménynek megfelelő összeegyeztethetetlen támogatást azokkal a kedvezményezettekkel, akiknek az Unión kívüli beszerzések keretében külföldi társaságokban szerzett jogai nem felelnek meg az 1. cikk (2)–(5) bekezdéseiben előírt feltételeknek."

II. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

6. A Törvényszék Hivatalához 2011. július 29-én benyújtott keresetlevelével a Prosegur keresetet indított a vitatott határozat megsemmisítése iránt. A Törvényszék az eljárást 2014. március 13. és 2014. november 7. között felfüggesztette, amikor is arra hivatkozva, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében meghatározott szelektivitási feltételt, a vitatott határozatot megsemmisítve határozatot hozott abban az ügyben, amely a 2014. november 7-i Banco Santander és Santusa kontra Bizottság ítéletet[10] (a továbbiakban: Banco Santander és Santusa kontra Bizottság ítélet) eredményezte. A Törvényszék a 2009. október 28-i határozatot szintén megsemmisítette a 2014. november 7-i Autogrill España kontra Bizottság ítélettel[11] (a továbbiakban: Autogrill España kontra Bizottság ítélet).

7. A Bíróság Hivatalához 2015. január 19-én benyújtott kérelmében a Bizottság fellebbezést nyújtott be a Banco Santander és Santusa kontra Bizottság ítélet ellen. E fellebbezést, amelyet a C-21/15. P. számon vettek nyilvántartásba, egyesítették a C-20/15. P. szám alatt nyilvántartásba vett fellebbezéssel, amelyet a Bizottság az Autogrill España kontra Bizottság ítélet ellen nyújtott be. A Bíróság elnöke 2015. május 19-i határozataival engedélyezte a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, Írországnak és a Spanyol Királyságnak, hogy a WDFG, valamint a Banco Santander és a Santusa kérelmeinek támogatása végett az egyesített ügyekbe beavatkozzon. A Bíróság a 2016. december 21-i Bizottság kontra World Duty Free Group és társai ítélettel[12] (a továbbiakban: WDFG-ítélet) hatályon kívül helyezte a Banco Santander és Santusa kontra Bizottság ítéletet, az ügyet visszautalta a Törvényszék elé, és a költségekről csak részben határozott. A Bíróság ugyancsak hatályon kívül helyezte az Autogrill España kontra Bizottság ítéletet.

8. A Törvényszék előtt folyamatban lévő, 2015. március 9-én újból felfüggesztett eljárás 2016. december 21-én folytatódott, és azzal zárult, hogy a Törvényszék meghozta a megtámadott ítéletet, amellyel a Prosegur keresetét elutasította és a Prosegurt a költségek viselésére kötelezte.

[10] T-399/11, EU:T:2014:938.

[11] T-219/10, EU:T:2014:939.

[12] C-20/15 P és C-21/15 P, EU:C:2016:981.

III. A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

9. A Prosegur a Bíróság Hivatalánál 2019. január 25-én benyújtott fellebbezésével a következő fellebbviteli kérelmet terjesztette elő. A Prosegur a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, a Törvényszék elé terjesztett keresetének való helyt adást követően a vitatott határozat megsemmisítését, valamint azt kéri, hogy a Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére. A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és kötelezze a fellebbezőt a költségek viselésére.

IV. Elemzés

A. Előzetes megjegyzések

10. Az adóintézkedések szelektív jellegével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat jelenlegi állásának vizsgálatát, konkrétan pedig a szelektivitás Bíróság által kidolgozott három szakaszos elemzési módszerének szemléltetését illetően utalok a C-51/19. P. sz. World Duty Free Group kontra Bizottság és C-64/19. P. sz. Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekben a mai napon előterjesztett indítványom 11–21. pontjában végzett megfontolásokra és az e pontokban felhozott szempontokra. A Prosegur által felhozott kifogásokat az említett megfontolások és szempontok tükrében vizsgálom meg. A WDFG-ítéletnek a jelen fellebbezés vizsgálatára gyakorolt következményeit illetően viszont a fent említett indítvány 23–27. pontjára utalok.

B. A fellebbezésről

11. A Prosegur egyetlen jogalapot hoz fel a fellebbezésének alátámasztása céljából, amely az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének a szelektív jelleggel összefüggésben történő téves értelmezésével kapcsolatos. E jogalap négy elsődleges jogalaprészből és két másodlagos jogalaprészből áll.

1. Az egyetlen fellebbezési jogalap első részéről: a referenciarendszer téves meghatározása

12. A Prosegur által az egyetlen fellebbezési jogalapjának első része keretében felhozott kifogások a szelektív jelleg elemzésének első szakaszára vonatkoznak, amely a referenciarendszer meghatározására irányul. A „referenciarendszer” fogalmát és az annak meghatározása céljából alkalmazandó szempontokat illetően utalok a C-51/19 P. sz. World Duty Free Group kontra Bizottság és C-64/19. P. sz. Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 37–51. pontjára.

a) Az egyetlen fellebbezési jogalap első részének első kifogásáról

13. Mivel a Prosegur által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének első kifogása keretében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének első kifogása keretében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 52–59. pontjára, amelyekből kitűnik, hogy a szóban forgó kifogást el kell utasítani.

b) Az egyetlen fellebbezési jogalap első részének második kifogásáról

14. Mivel a Prosegur által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének második kifogása keretében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének második kifogása keretében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 62–82. pontjára, amelyekből kitűnik, hogy a szóban forgó kifogást el kell utasítani.

c) Az egyetlen fellebbezési jogalap első részének harmadik kifogásáról

15. Mivel a Prosegur által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének harmadik kifogása keretében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapja első részének harmadik kifogása keretében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 85–87. pontjára, amelyekből kitűnik, hogy a szóban forgó kifogást el kell utasítani.

2. Az egyetlen fellebbezési jogalap második részéről: az összehasonlíthatóság vizsgálatának kiinduló pontját képező cél téves meghatározása

16. A Prosegur által az egyetlen fellebbezési jogalapja második részében felhozott kifogások a megtámadott ítélet 133–154. pontjára vonatkoznak és ezen ítélet indokainak vitatására irányulnak, amely ítélettel a Törvényszék meghatározta a referenciarendszer célját, és e célt szem előtt tartva a vitatott intézkedéssel létrehozott előnyből részesülő vállalkozások helyzetét az ezen előnyből kizárt vállalkozások helyzetéhez hasonlította.

17. Mivel a Prosegur által a fellebbezése egyetlen jogalapjának e részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának második részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 91–106. pontjára, amelyekből kitűnik, hogy a szóban forgó kifogásokat el kell utasítani.

3. Az egyetlen fellebbezési jogalap harmadik részéről: a bizonyítási teher megosztásával kapcsolatos jogi tévedés

18. Mivel a Prosegur által az egyetlen fellebbezési jogalapjának harmadik részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának harmadik részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 109. és 110. pontjára, amelyekből kitűnik, hogy a szóban forgó kifogásokat el kell utasítani.

4. Az egyetlen fellebbezési jogalap negyedik részéről: arányosság

19. Mivel a Prosegur által az egyetlen fellebbezési jogalapjának negyedik részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának negyedik részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 112. és 113. pontjára, amelyekből kitűnik, hogy a szóban forgó kifogásokat el kell utasítani.

5. Az egyetlen fellebbezési jogalap ötödik részéről: okozati összefüggés

20. Mivel a Prosegur által az egyetlen fellebbezési jogalapjának ötödik részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának ötödik részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 114–117. pontjára, amelyekből kitűnik, hogy a szóban forgó kifogásokat el kell utasítani.

6. Az egyetlen fellebbezési jogalap hatodik részéről: az intézkedés oszthatósága

21. Mivel a Prosegur által az egyetlen fellebbezési jogalapjának hatodik részében előadott kifogások, valamint az azok alátámasztása céljából előadott érvek azonosak a C-51/19. P. sz. ügyben a World Duty Free Group által az egyetlen fellebbezési jogalapjának hatodik részében felhozott kifogásokkal és érvekkel, azok vizsgálatát illetően pusztán *mutatis mutandis* utalok a C-51/19. P. és C-64/19. P. sz. egyesített ügyekre vonatkozóan a mai napon előterjesztett indítványom 119–122. pontjára. Az e pontokban előadott okokból azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Prosegur egyetlen fellebbezési jogalapjának hatodik részét.

7. A fellebbezésre vonatkozó következtetés

22. A fentiek alapján javaslom, hogy a Bíróság teljes egészében utasítsa el a fellebbezést.

V. A költségekről

23. A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amely megfelelően alkalmazandó a Bíróság előtti olyan eljárásban, amelynek tárgya a Törvényszék határozata elleni fellebbezés, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ezért azt javaslom a Bíróságnak, hogy utasítsa el a Prosegur fellebbezését, amely utóbbit kell álláspontom szerint a költségek viselésére kötelezni, a Bizottság erre vonatkozóan előterjesztett kérelmének megfelelően.

VI. Végkövetkeztetés

24. A fentiekben alapján javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést és kötelezze a Prosegurt a költségek viselésére.